

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/482/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221855
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813221855.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa H., zastúpeného I. proti odporcovi I., zastúpenému D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu J., zastúpenému U., o zaplatenie 2.767,91 Eur, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. decembra 2014, č.k. 7C/121/2014-82, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.011,39 Eur s 4,025 % úrokom z omeškania ročne z dlžných súm: 67,51 Eur od 20.12.2010 do 22.03.2011, 67,51 Eur od 20.01.2011 do 22.03.2011, 67,51 Eur od 20.02.2011 do 22.03.2011, 67,51 Eur od 20.03.2011 do 22.03.2011, 1.011,39 Eur od 14.04.2011 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a súčasne navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, k rukám právneho zástupcu 190,49 Eur trov právneho zastúpenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania okresný súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, založený zmluvou označenou ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX) je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti H. B. J., s.r.o. Okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda úveru (bez úrokov a poplatkov) po odpočítaní zaplatenej sumy, t. j. 1.011,39 Eur (1.078,90 Eur mínus 67,51 Eur) a v prevyšujúcej časti súd návrh ako neopodstatnený zamietol, nakoľko zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje navrhovateľa na neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, a teda za neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, lebo sú výrazne v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Ohľadne nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty okresný súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta medzi účastníkmi dohodnutá nebola, nakoľko v spotrebiteľskej zmluve dojednanie, zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listín, na ktorých spotrebiteľ pripája svoj podpis. Z tohto dôvodu návrh zamietol i v časti zmluvnej pokuty. Navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 9 zákona č. 129/2010. O trovách konania okresný súd

rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Každý z účastníkov mal vo veci úspech čiastočný, preto im náhradu trov nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z tarifnej hodnoty 1.756,52 Eur: príprava a prevzatie zastúpenia 71,33 Eur plus 8,04 Eur režijný paušál, vyjadrenie vo veci samej 71,33 Eur plus 8,04 Eur režijný paušál, 20 % DPH z 158,74 Eur, t. j. 31,75 Eur, spolu 190,49 Eur. Mal za to, že vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, č.k. 6Co/699/2013 z 23.12.2013)., ktorá predstavuje rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou 1.011,39 Eur. Nie je možné od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu odporcu aj v konaní, proti navrhovateľom uplatňovanému nároku, ktorý je opodstatnený, v ktorej časti nie sú porušované práva spotrebiteľa.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko uvedený výrok považuje za nezákonný. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom podotkol, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka ako takého, ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie. Poukázal na skutočnosť, že podania, ktoré vedľajší účastník predkladá v nespočetnom množstve prípadov, sú šablónovitým opakovaním totožných podaní. Vyslovil názor, že pokiaľ zákonodarca nejakému subjektu, v danom prípade občianskemu združeniu na ochranu spotrebiteľa, priznal určité osobitné postavenie, a to aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013 a uviedol, že vedľajší účastník namiesto toho, aby zastupoval spotrebiteľa prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania už zastúpený právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach bez výnimky. Mal za to, že procesná úprava vedľajšieho účastníctva v tomto prípade nebola použitá k účelu, pre ktorý bola prijatá. Tvrdil, že údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom, a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone, ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Vytýkal súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník a odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol účastníkmi v ostatných výrokoch, t. j. vo výroku, ktorým bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.011,39 Eur s príslušenstvom, vo výroku, ktorým bol v prevyšujúcej časti návrh zamietnutý a vo výroku, ktorým bolo vyslovené, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolaním napadnutý, v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 O.s.p., tak ako správne v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal od odporcu zaplattenia sumy 2.767,91 Eur, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, úspešný bol v časti o zaplattenie 1.011,39 Eur s prísl. a vo zvyšnej časti bol jeho návrh zamietnutý. Z tohto dôvodu na danú vec pri rozhodovaní o trovách konania nesporne dopadá ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný. Citované zákonné ustanovenie súd prvého stupňa aplikoval pri svojom rozhodovaní o trovách konania navrhovateľa a odporcu.

Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď mal za to, že vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti, ktorá predstavuje rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou 1.011,39 Eur s prísl., t. j. v časti, v ktorej bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

Odvolačný súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviažu povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa, či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p. do konania, a preto v prípade, keď vo vzťahu k účastníkovi, ktorého v konaní podporoval, bolo o trovách konania rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., je nutné podľa rovnakého zákonného ustanovenia rozhodnúť i o trovách konania vedľajšieho účastníka. Je potrebné vychádzať z princípu zodpovednosti za výsledok, ktorý ovláda problematiku náhrady trov konania. Plnej zodpovednosti za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktorého trovy vedľajšieho účastníka kopírujú trovy účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Pokiaľ vedľajší účastník na strane odporcu tvrdil, že vstúpil do konania len vo vzťahu k uplatňovanej zmluvnej pokute, odvolací súd uvádza, že z podania vedľajšieho účastníka zo dňa 21.05.2014, doručeným súdu dňa 22.05.2014, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu, nemôže byť pochyb o tom, že vstúpil do celého konania, pričom vstúpiť len do časti konania ani nie je možné. Ak súd prvého stupňa v danej veci uvádzal, že takýto postup je možný a poukazyval na iné rozhodnutie krajského súdu v obdobnej veci, odvolací súd môže len konštatovať, že týmto rozhodnutím nie je viazaný a uvedený právny názor nezdiera.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia neuplatnil a zo spisu mu žiadne iné trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.